



ภาษีมูลค่าเพิ่ม

VALUE ADDED TAX

โดย อ.จักรภัทร สูงศักดิ์

นิติกรชำนาญการพิเศษ

กองอู่ธรณภาศี

กรมสรรพากร

โทร...๐๘๑-๗๒๑-๒๖๖๕ ๐๙๙-๑๒๑-๕๗๘๕

โครงสร้างของภาษีมูลค่าเพิ่ม



นิติกรรม/สัญญา กับ ปัญหาภาษี



๑.เป็นเช่าสถานที่หรือบริการพื้นที่

๒.ถือเป็นกิจการค้าปลีกตามมาตรา ๘๖/๖ ประกอบกับ
ข้อ ๒ (๑) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับ
ภาษีมูลค่าเพิ่ม(ฉบับที่ ๓๒)ฯ

๓.บริษัทฯ มีสิทธิออกไปกำกับภาษีอย่างย่อได้ตามมาตรา
๘๖/๖ วรรคสอง

๔.ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อ
ได้นำเงิน เหรียญ บัตร มานับตามข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๘๙ (พ.ศ.๒๕๓๔)

๔.บริษัทฯ มิได้จัดให้มีพนักงานหรือบุคคลใดเป็นผู้ให้บริการขายสินค้าใน
เครื่องอัตโนมัติ กรณีไม่ถือว่าเครื่องอัตโนมัติดังกล่าวเป็นสถานประกอบการ
ตามมาตรา ๗๗/๑ (๒๐)



ความรับผิดในกรณีออกใบกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิออก

- คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๐๔/๒๕๖๑ ระหว่าง บริษัท A (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) โจทก์
กรมสรรพากร จำเลย
- ข้อเท็จจริง
- โจทก์ประกอบกิจการผลิตและขายสินค้ายี่ห้อ “HAIER” ได้รับเงินเงินสนับสนุนเพื่อทำการประชาสัมพันธ์
ผลิตภัณฑ์สินค้าจากบริษัท H จำกัด (อยู่ในเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน)
- ได้รับเงินเงินสนับสนุนสำหรับเดือนภาษีตุลาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๑๑๐,๒๐๘,๐๐๐.๐๐ บาท และเดือนภาษี
มกราคม ๒๕๕๒ จำนวน ๓๓,๓๕๘,๔๔๐.๐๐ บาท มีลักษณะเป็นการให้เปล่าไม่มีข้อผูกพันที่โจทก์จะต้อง
กระทำการใด ๆ ตอบแทน

ความรับผิดในกรณีออกใบกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิออก

- เจ้าพนักงานประเมินเห็นว่า เงินสนับสนุนที่โจทก์ได้รับ ไม่เข้าลักษณะเป็นค่าตอบแทนจากการขายหรือให้บริการ จึงไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตาม มาตรา ๗๗/๑(๘) (๑๐) และ มาตรา ๗๗/๒(๑) โจทก์จึงเป็นผู้ไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีและต้องรับผิดในภาษีมูลค่าเพิ่มตามจำนวนที่ปรากฏในใบกำกับภาษี ตามมาตรา ๘๖/๑๓ วรรคสอง พร้อมเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีตามมาตรา ๘๙(๖) และเงินเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระหรือนำส่ง ตามมาตรา ๘๙/๑

□ มาตรา ๘๖/๑๓ แห่งประมวลรัษฎากร บัญญัติว่า “ห้ามมิให้บุคคลซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือมิใช่ผู้มีสิทธิออกใบกำกับภาษีได้ตามหมวดนี้ ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้

บุคคลใดออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ โดยไม่มีสิทธิที่จะออก ตามกฎหมาย บุคคลนั้นต้องรับผิดในภาษีมูลค่าเพิ่มตามจำนวนที่ปรากฏในใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ นั้นเสมือนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน”

ความรับผิดในกรณีออกใบกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิออก

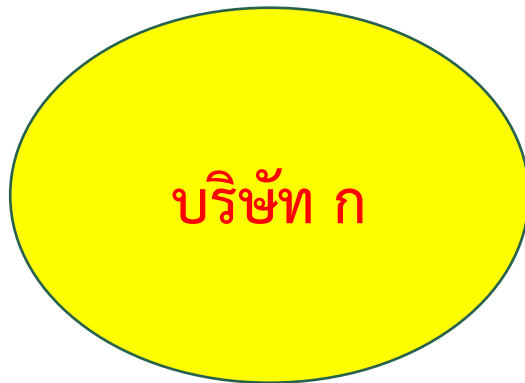
➤ ศาลฎีกาพิพากษา สรุปว่า

- ❖ ป.ร. ๗๙ วรรคสอง บัญญัติว่า ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าและการให้บริการได้แก่ มูลค่าทั้งหมดที่ผู้ประกอบการได้รับหรือพึงได้รับจากการขายสินค้าและการให้บริการ รวมทั้งภาษีสรรพสามิตตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๗/๑ (๑๙) ถ้ามีด้วย และวรรคสอง บัญญัติว่า มูลค่าของฐานภาษีให้รวมถึง เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือประโยชน์ใด ๆ ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน ดังนั้น เงินที่โจทก์ได้รับการสนับสนุนจากบริษัท อ. เพื่อทำการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์สินค้าไม่เป็นมูลค่าของฐานภาษีจากการขายสินค้าและการให้บริการแต่อย่างใด จึงไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โจทก์ไม่มีสิทธิเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษี
- ❖ มาตรา ๘๖/๑๓ บัญญัติว่า "ห้ามมิให้บุคคลซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียน หรือมิใช่ผู้มีสิทธิออกใบกำกับภาษีได้ตามหมวดนี้ออกใบกำกับภาษี บุคคลใดออกใบกำกับภาษี โดยไม่มีสิทธิที่จะออกตามกฎหมาย บุคคลนั้นต้องรับผิดในภาษีมูลค่าเพิ่มตามจำนวนที่ปรากฏในใบกำกับภาษี นั้น เสมือนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน"
- ❖ บทบัญญัติดังกล่าวห้ามมิให้บุคคลซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียนประการหนึ่ง กับห้ามผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีตามหมวดนี้อีกประการหนึ่ง การที่โจทก์ฝ่าฝืนมาตรา ๘๖/๑๓ ย่อมทำให้การยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มของโจทก์ไม่ถูกต้อง เกิดความเสียหายต่อระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม ...โดยไม่ต้องพิจารณาว่าเป็นการทำไปเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษี หรือมีการทุจริตในการออกใบกำกับภาษีอันเป็นเท็จโดยเจตนาให้รัฐได้รับความเสียหายหรือไม่

ผู้ประกอบการ VAT ไม่ต้องออกใบกำกับ

➤ จำหน่ายวัสดุ ส่วนลด หรือประโยชน์ใดๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขาย

จัดแสดงหรือติดตั้งให้เห็นสภาพการใช้งานจริง



หักร้อยละ ๓.๐



กิจการขายกระเบื้องและเครื่องสุขภัณฑ์

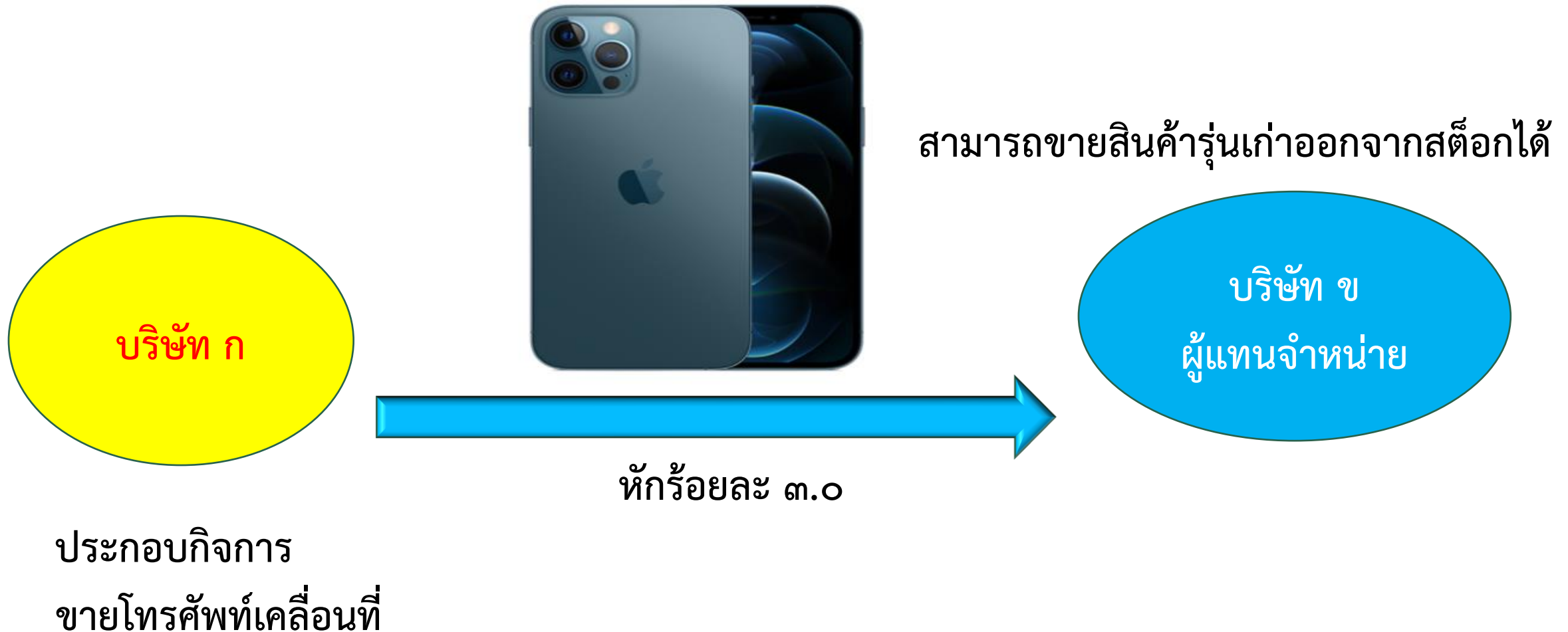
ผู้ประกอบการ VAT ไม่ต้องออกใบกำกับ

- จ่ายรางวัล ส่วนลด หรือประโยชน์ใดๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขาย



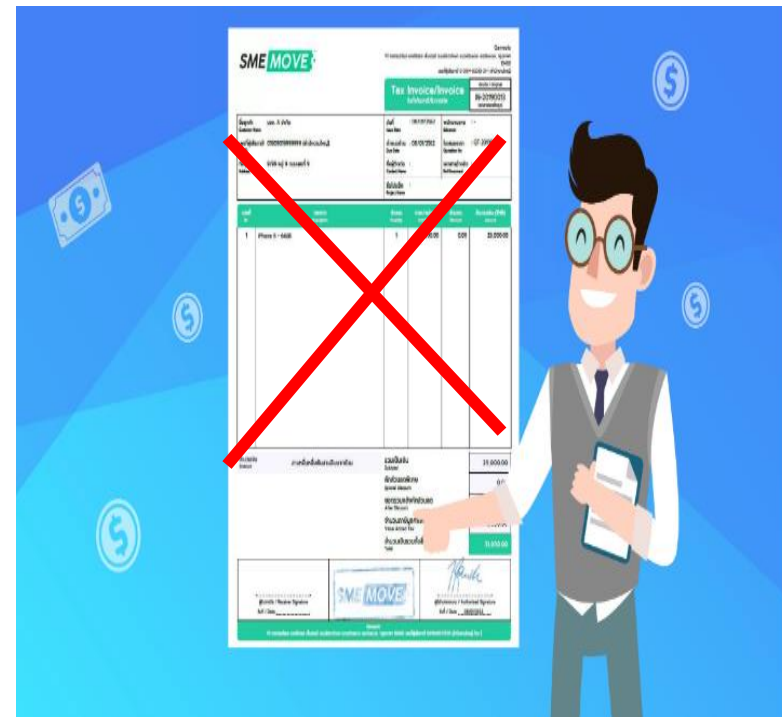
ผู้ประกอบการ **VAT** ไม่ต้องออกใบกำกับ

- จำหน่าย ส่วนลด หรือประโยชน์ใดๆ เนื่องจากการส่งเสริมการขาย



ห้ามผู้ประกอบการ VAT ออกใบกำกับภาษี

- กรณีแจ้ง ภ.พ.๐๙ เลิกประกอบการ
- กรณีได้รับเงินชดเชยความเสียหาย
- กรณีค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นมูลค่าของฐานภาษี
- กิจกรรมที่ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งกิจกรรมที่อยู่ในบังคับที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ หรือยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะ
- กิจกรรมที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม
- การออกใบกำกับภาษีสำหรับกิจกรรมที่ไม่ได้เกิดขึ้นจริง
- การออกใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ที่มีได้ซื้อสินค้าหรือรับบริการจากตนเอง
- การออกใบกำกับภาษีสำหรับสินค้าหรือบริการคนละชนิดกับที่ตนเองได้ขายหรือให้บริการ
- การออกใบกำกับภาษีปลอมเพื่อทุจริตภาษีมูลค่าเพิ่ม



ความรับผิดชอบในการยื่นใบกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิออก



- ต้องรับผิดชอบในภาษีมูลค่าเพิ่มตามจำนวนที่ปรากฏในใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ นั้นเสมือนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน (มาตรา ๘๖/๑๓)
- ต้องเสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ นั้น (มาตรา ๘๙(๖))
- ต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระหรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับ (มาตรา ๘๙/๑)
- ต้องรับผิดชอบทางอาญาระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท (มาตรา ๙๐/๔(๓))

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

- แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่
 - ❖ ๑. ผู้ประกอบการ
 - ❖ ๒. ผู้นำเข้า
 - ❖ ๓. ผู้ที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นกรณีพิเศษ



ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

๑. ผู้ประกอบการ (มาตรา ๗๗/๑ (๕))

- บุคคลธรรมดา / กองมรดก (มาตรา ๗๗/๑(๒))
- คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล (มาตรา ๗๗/๑(๓))
- นิติบุคคล (มาตรา ๗๗/๑(๓))
 - ขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ
 - ไม่ว่าจะเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่
 - เฉพาะที่ประกอบกิจการในราชอาณาจักร



คำนิยามในภาษีมูลค่าเพิ่ม

- ❑ ภาษีซื้อที่เกิดขึ้นก่อนวันที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มสามารถนำมาหักจากภาษีขายได้หรือไม่
- ❑ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๓๑๖/๒๕๕๐ ป. รัชฎากร มาตรา ๘๒/๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ภายใต้บังคับมาตรา ๘๒/๓ มาตรา ๘๒/๔ และมาตรา ๘๒/๑๖ ให้ผู้ประกอบการเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยคำนวณจากภาษีขายหักด้วย ภาษีซื้อในแต่ละเดือนภาษี" แม้บทบัญญัตินี้จะใช้คำว่า "ผู้ประกอบการ" มิได้ใช้คำว่า "ผู้ประกอบการจดทะเบียน" แต่เมื่อภาษีขายหมายถึงภาษีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนเรียกเก็บจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการตามที่บัญญัติไว้ใน ป.รัชฎากร มาตรา ๗๗/๑ (๑๗) และมาตรา ๘๒/๔ วรรคสาม และภาษีซื้อหมายถึงภาษีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนถูกผู้ประกอบการจดทะเบียนอื่นเรียกเก็บตามที่บัญญัติไว้ใน ป.รัชฎากร มาตรา ๗๗/๑ (๑๘) และมาตรา ๘๒/๔ วรรคสี่คำว่า "ผู้ประกอบการ" ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๒/๓ วรรคหนึ่ง จึงหมายถึงผู้ประกอบการจดทะเบียน ผู้ประกอบการที่มีได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มจึงไม่อาจเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยคำนวณจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ เมื่อโจทก์จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๕ โจทก์จึงไม่มีสิทธินำภาษีซื้อที่เกิดขึ้น ก่อนที่โจทก์จะเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมาหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ***** โจทก์ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.๓๐) สำหรับเดือนภาษีมีนาคม ๒๕๔๕ ถึงเดือนภาษี กันยายน ๒๕๔๕ โดยนำภาษีซื้อที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนภาษีดังกล่าวมาหักจากภาษีขาย

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

- ผู้ที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นกรณีพิเศษ (มาตรา ๘๒/๑)
- ❖ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอยู่นอกราชอาณาจักร และได้ขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักร เป็นปกติธุระ โดยมีตัวแทนอยู่ในราชอาณาจักรได้แก่ ตัวแทน
- ❖ ตัวอย่าง
- ❖ บริษัท ก. เป็นผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออกประกอบกิจการประเภทรองแพกสินค้า มีหน้าที่รับผิดชอบในการเก็บรักษาสินค้าและจัดส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าในเขตอุตสาหกรรมส่งออกของบริษัท A ซึ่งเป็นผู้ขายสินค้าในต่างประเทศ เข้าลักษณะเป็นตัวแทน ตามมาตรา ๗๗/๑(๗) มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๘๒/๑(๑) และมีหน้าที่รับผิดชอบ ในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของบริษัท A ผู้ประกอบการในต่างประเทศ ตามมาตรา ๘๕/๒ แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อบริษัท ก. ขายสินค้าซึ่งอยู่ในโรงแพกสินค้าดังกล่าวให้แก่ผู้ผลิตในประเทศ ถือได้ว่าบริษัท ก. ได้เข้ามาประกอบกิจการในราชอาณาจักร โดยมีบริษัทฯ เป็นตัวแทนของตน

➤ เฉพาะที่ประกอบกิจการในราชอาณาจักร

❖ ตัวอย่าง

❖ บริษัท A. ตั้งอยู่ในประเทศเวียดนาม ได้สั่งซื้อสินค้าจากบริษัท ก. ซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนในประเทศไทย และบริษัท ก. ได้สั่งซื้อสินค้าจากบริษัท ข. ซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนในประเทศไทยเช่นกัน เนื่องจากบริษัท ข. ไม่มีสินค้านี้จึงได้สั่งซื้อสินค้าจากบริษัท B. ซึ่งเป็นผู้ขายหรือผู้ผลิตสินค้าในประเทศญี่ปุ่นอีกทอดหนึ่ง โดยสั่งให้บริษัท B. ส่งมอบสินค้านี้ให้แก่บริษัท A. โดยตรง บริษัท ข. ไม่ได้กระทำการศุลกากรนำเข้าสินค้าเพื่อส่งมอบให้แก่บริษัท ก. และบริษัท ก. ไม่ได้กระทำการศุลกากรส่งออกสินค้าไปให้บริษัท A. ดังนั้น บริษัท ก.จึงไม่ต้องนำมูลค่าของการขายสินค้านอกราชอาณาจักรให้แก่บริษัท A. มารวมคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และบริษัท ข. ก็ไม่ต้องนำมูลค่าของการขายสินค้านอกราชอาณาจักรให้แก่บริษัท ก.มารวมคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

- สินค้า หมายถึง ทรัพย์สินที่มีรูปร่าง/ไม่มีรูปร่างซึ่งอาจมีราคาและถือเอาได้ ไม่ว่ามีไว้เพื่อขาย ใช้ หรือการอื่นใด ๆ และให้หมายความรวมถึงสิ่งของทุกชนิดที่นำเข้า (มาตรา ๗๗/๑ (๙))

“สินค้า” มีความหมายกว้างมาก รวมถึง สิทธิการเช่า ใบสมัครงาน แบบประกวดราคา แบบสอบราคา เครื่องใช้สำนักงาน ซากอะไหล่ เศษวัสดุ สิทธิตามประทานบัตร

ไม่ถือเป็น “สินค้า” เช่น บัญชีเงินฝาก บัตรภาษีเป็นตราสารแสดงสิทธิในหนี้ของรัฐบาลไม่ใช่สินค้าหรือบริการ การโอนบัตรภาษีจึงไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม



การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

➤ “ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่ายโอนสินค้า ไม่ว่าจะมิประโยชน์หรือค่าตอบแทนหรือไม่ (มาตรา ๗๗/๑ (๘))

❖ มอบยาตัวอย่างให้ใช้ฟรี/ขายสินค้า

บริษัทประกอบกิจการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ยาชนิดต่างๆ ได้มอบยาตัวอย่างให้แพทย์ตามสถานพยาบาล หรือแผนกเภสัชกรรมของโรงพยาบาลเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของยา หรือมอบยาตัวอย่างให้หน่วยแพทย์เคลื่อนที่เพื่อรักษาคนไข้โดยไม่คิดมูลค่า การแจกจ่ายยาดังกล่าวเป็นการขายตามมาตรา ๗๗/๑ (๘)



การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

บัตรกำนัลไม่ใช่สินค้า

หอการค้าฯ จัดสัมมนา ได้จ่ายบัตรกำนัลของห้างฯ เป็นค่าตอบแทนวิทยากร ถือได้ว่า
หอการค้าฯ จ่ายค่าตอบแทนวิทยากรเป็นเงินสดตามจำนวนมูลค่าในบัตรกำนัล
บัตรกำนัล จึงไม่ใช่สินค้าหรือบริการตามมาตรา ๗๗/๑(๙) หรือ (๑๐)

- เป็นสิ่งนำไปใช้แทนตัวเงิน
- ได้มีขายสินค้าหรือให้บริการ



การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

❖ ให้พนักงานใช้กระแสไฟฟ้า น้ำประปา /ขายสินค้า

ผู้ประกอบการจดทะเบียนให้พนักงานใช้กระแสไฟฟ้า น้ำประปา ฟรีตามสิทธิของพนักงานและเรียกเก็บส่วนที่ใช้เกินสิทธิ ถือว่าเป็นการขายสินค้าตามมาตรา ๗๗/๑(๘) และมูลค่าของฐานภาษีที่จะต้องนำมาคำนวณภาษีเท่ากับส่วนที่พนักงานใช้ฟรีตามสิทธิและส่วนที่เรียกเก็บจากพนักงาน



การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

❖ ให้ยืมสินค้าชนิดใช้ไปสิ้นไป และการคืนสินค้าที่ยืม/ขายสินค้า

การให้ยืมน้ำมันเป็นทรัพย์สินชนิดใช้ไปสิ้นไป เมื่อบริษัทให้ผู้อื่นยืมน้ำมันถือเป็นการขายสินค้าตามมาตรา ๗๗/๑(๘) โดยบริษัทผู้ให้ยืมมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและมีสิทธิเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ยืมตามมาตรา ๘๒(๑) และมาตรา ๘๒/๔ และกรณีที่ผู้ยืมคืนน้ำมันถือถือเป็นการขายสินค้าตามมาตรา ๗๗/๑(๘) ผู้ยืมคืนน้ำมันมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและมีสิทธิเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ยืมตามมาตรา ๘๒(๑) และมาตรา ๘๒/๔



การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

❖ การโอนสินค้าระหว่างสาขาของบริษัท/ไม่ถือเป็นการขายสินค้า

การโอนสินค้าระหว่างสาขาของบริษัทไม่ถือเป็นการขายสินค้าเพราะสาขาของบริษัทเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนเดียวกับบริษัท แต่สาขาผู้โอนได้ออกใบกำกับภาษี/ใบส่งของ จึงเป็นการออกใบกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิออกต้องรับผิดชอบภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบกำกับภาษีนั้น ตามมาตรา ๘๖/๑๓ เสียเปรียบ ๒ เท่าตามมาตรา ๘๙ (๖) และต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๙๐/๔ (๓)



การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

□ บริการ

- ❖ การให้เช่าพื้นที่จัดแสดงสินค้าเป็นการให้บริการ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ❖ เช่าโครงเหล็กติดป้ายโฆษณาเป็นการให้บริการ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ❖ เช่าที่จอดรถระบุทะเบียน หรือทั่วไป เป็นการให้บริการ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ❖ ค่าตอบแทนการให้ใช้ท่าเรือเป็นการให้บริการ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ❖ รายได้จากการรับฝากสินค้าเป็นการให้บริการ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ❖ การประกอบกิจการชิปปิงหรือรับจ้างออกของเป็นการให้บริการ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ❖ บริการหิ้วชั้นในห้างสรรพสินค้าเป็นการให้บริการ ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ❖ บริษัทจ่ายเงินค่าจ้างทนายความ จ่ายค่าร่างสัญญา ค่าติดตามหนี้ ดังนี้ เฉพาะกรณีที่ทำกรว่าต่างแก้ต่างคดีในศาล เท่านั้นที่จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๑ (๑) (ณ) จ่ายค่าทนายความร่างสัญญา ค่าติดตามหนี้ สืบทรัพย์ ไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

❑ การเก็บภาษี e-commerce

- ❖ มาตรา ๘๒/๑๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรและได้เข้ามาประกอบกิจการขายสินค้า หรือให้บริการในราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราว โดยไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราวตามมาตรา ๘๕/๓ หรือในกรณีที่ผู้ประกอบการ ที่ได้ให้บริการจากต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร
- ❖ ให้ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยคำนวณจากภาษีขาย โดยไม่ให้หักภาษีซื้อ
- ❖ ในกรณีที่ผู้ประกอบการตามวรรคสอง ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านอิเล็กทรอนิกส์แพลตฟอร์ม โดยมีกระบวนการต่อเนื่องตั้งแต่การนำเสนอการให้บริการ การชำระค่าบริการ การส่งมอบ บริการ และการอื่นใดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้ผู้ประกอบการอิเล็กทรอนิกส์แพลตฟอร์ม มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มแทนผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ทุกรายรวมกัน โดยไม่ต้องแยกรายละเอียดการให้บริการสำหรับผู้ประกอบการแต่ละราย และให้ผู้ประกอบการอิเล็กทรอนิกส์ แพลตฟอร์มมีหน้าที่และความรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ประกอบการ”
- ❖ (แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๓) พ.ศ. ๒๕๖๔)

การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

➤ การเก็บภาษี e-commerce

- มาตรา ๘๓/๖ เมื่อมีการชำระราคาสินค้าหรือ ราคาค่าบริการให้กับผู้ประกอบการดังต่อไปนี้ ให้ผู้จ่ายเงินค่าซื้อสินค้า หรือค่าบริการมีหน้าที่นำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการมีหน้าที่เสียภาษี
 - (๑) ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรซึ่งได้เข้ามาประกอบกิจการขายสินค้า หรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว และไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๘๕/๓
 - “(๒) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการจากต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักรทั้งนี้ เฉพาะ
 - (ก) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้ใช้ซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน
 - (ข) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการอื่นนอกจากบริการทางอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้ใช้ทุกราย”
- มาตรา ๘๖/๑ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังต่อไปนี้ออกใบกำกับภาษี
 - (๑) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักร และได้ให้ตัวแทนของตนออกใบกำกับภาษีแทนตนตามมาตรา ๘๖/๒
 - “(๑/๑) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์จากต่างประเทศและ ได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักรโดยผู้ใช้ซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียน”

กิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตามมาตรา ๘๑ (๑) (ก) ถึง (น)

- (๑) การขายสินค้าที่มีใช้การส่งออก หรือการให้บริการ ดังต่อไปนี้
- (ก) การขายพืชผลทางการเกษตร
- (ข) การขายสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- (ค) การขายปุ๋ย
- (ง) การขายปลาปน อาหารสัตว์
- (จ) การขายยาหรือเคมีภัณฑ์ที่ใช้สำหรับพืชหรือสัตว์ เพื่อบำรุงรักษา ป้องกัน ทำลายหรือกำจัดศัตรูหรือโรคของพืชและสัตว์
- (ฉ) การขายหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือตำราเรียน



กิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

ข.สถานศึกษา ข. งานทางศิลปวัฒนธรรม ฯ ฅ. ประกอบโรคศิลป์ การสอบบัญชี การว่าความ
ญ. การรักษาพยาบาลของสถานพยาบาล ฎ. บริการวิจัย บริการทางวิชาการ มิใช่ในทางธุรกิจ
ฏ. ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ ฐ. ตามสัญญาจ้างแรงงาน ท. จัดการแข่งขันกีฬาสมัครเล่น
ฌ. นักแสดงสาธารณะทุกอย่าง ฎ. ขนส่งในราชอาณาจักร
ด. ขนส่งระหว่างประเทศ ที่มีใช้อากาศยาน / เรือ ต. เช่าอสังหาริมทรัพย์
ถ. บริการของราชการส่วนท้องถิ่น ท. การขายสินค้า / บริการของกระทรวง ฯ
ธ. ขายสินค้า / บริการ เพื่อการศาสนา น. ขาย / บริการ ตาม พรฎ. ๒๓๙

กิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

ตามมาตรา ๘๑ (๑) (ก) ถึง (น)

- (๑) การขายสินค้าที่มีใช้การส่งออก หรือการให้บริการ ดังต่อไปนี้
- (ก) การขายพืชผลทางการเกษตร ไม่ว่าจะเป็น ลำต้น กิ่ง ใบ เปลือก หน่อ ราก เหง้า ดอก หัว ฝัก เมล็ด หรือส่วนอื่น ๆ ของพืช และวัตถุดิบที่ได้จากพืช ทั้งนี้ ที่อยู่ในสภาพสดหรือรักษาสภาพไว้ เพื่อมิให้เสียเป็นการชั่วคราวในระหว่างขนส่ง ด้วยการแช่เย็น แช่เย็นจนแข็งหรือด้วยการจัดทำ หรือปรุงแต่งโดยวิธีการอื่น หรือรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียเพื่อการขายปลีก หรือขายส่งด้วยวิธีการแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง ทำให้แห้ง บด ทำให้เป็นชิ้น หรือด้วยวิธีอื่น ข้าวสาร หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการสีข้าว **แต่ไม่รวมถึงไม้ซุง ฝืน หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเลื่อยไม้ หรือผลิตภัณฑ์อาหารที่บรรจุกระป๋อง ภาชนะ หรือหีบห่อที่ทำเป็นอุตสาหกรรม**
- ❖ การขายกากน้ำตาลต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ❖ เมล็ดพันธุ์พืชคลุมดินเพื่อใช้ทำพันธุ์ใช้รับประทานไม่ได้ไม่รวมจะบรรจุภาชนะมั่นคงเพียงใด ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ❖ การขายพริกไทย/พริกไทยป่น ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม
 - ❖ การขายไม้แปรรูป ไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ***การยกเว้นดังกล่าวไม่รวมถึงการขายผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเลื่อยไม้
 - ❖ ขายยางพาราแผ่น และน้ำยางสด เป็นการขายพืชผลทางการเกษตร ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

กิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

➤ ตามมาตรา ๘๑ (๑) (ก) ถึง (น)

(ข) การขายสัตว์ ไม่ว่าจะมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต และในกรณีสัตว์ไม่มีชีวิต ไม่ว่าจะป็นเนื้อ ส่วนต่างๆ ของสัตว์ ไข่ นํ้านม และวัตถุดิบพลอยได้จากสัตว์ ทั้งนี้ ที่อยู่ในสภาพสด หรือรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียเป็นการชั่วคราวในระหว่างขนส่งด้วยการแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง หรือด้วยการจัดทำหรือปรุงแต่งโดยวิธีการอื่น หรือรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียเพื่อการขายปลีก หรือขายส่งด้วยวิธีการแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง ทำให้แห้ง บด ทำให้เป็นชิ้นหรือด้วยวิธีอื่น **แต่ไม่รวมถึงผลิตภัณฑ์อาหารที่บรรจุกระป๋อง ภาชนะ หรือหีบห่อที่ทำเป็น**

อุตสาหกรรม ตามลักษณะ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

- ❖ การขายเนื้อแช่แข็ง ส่วนต่างๆของสัตว์ ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ❖ การขายไข่ไร ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ❖ รังนก บรรจุกล่องมีตรา ถือเป็นวัตถุดิบพลอยได้จากสัตว์ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

➤ ผลิตภัณฑ์อาหารที่บรรจุกระป๋องภาชนะหรือหีบห่อที่ทำเป็นอุตสาหกรรมจะต้องมีลักษณะและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) **ผลิตภัณฑ์อาหารจากพืชผล**ทางการเกษตรที่บรรจุกระป๋อง ภาชนะหรือหีบห่อ ทั้งนี้ เฉพาะที่พินิจในลักษณะมั่นคง

(๒) **ผลิตภัณฑ์อาหารจากสัตว์**ที่บรรจุกระป๋อง ภาชนะหรือหีบห่อ ทั้งนี้ เฉพาะที่พินิจในลักษณะมั่นคง แต่ไม่รวมถึงนมสดที่**มิได้มี**

การปรุงแต่ง รส กลิ่น และสี (ประกาศ VAT ฉ.๓)

- ❖ การขายนมสดพาสเจอร์ไรส์ และยู.เอช.ที. รสจัดหรือรสธรรมชาติไม่ว่าจะบรรจุในถุงพลาสติกหรือในกล่องมั่นคง ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ส่วนนมปรุงแต่งด้วยรสต่างๆ ไม่ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

กิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

- ตามมาตรา ๘๑ (๑) (ก) ถึง (น)
- ❖ การประกิจการขายสินค้าอาหาร เช่น กุ้งแห้ง ปลาหมึกแห้ง ปลาเค็มแห้ง โดยมีได้บรรจุกระป๋อง ภาชนะหีบห่อมั่นคง เช่น กระสอบ เข่ง กล่อง กระดาษใช้แล้ว ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ❖ การขายปลาหมึกโดยนำมาล้างแล้วนำไปหมักเครื่องปรุงรสหรือนำไปผสมน้ำตาลกับเค็มเพื่อ รักษาสภาพไม่ให้เสีย ถือเป็นการแปรรูปหรือแปรสภาพเป็นอาหารหรือสินค้าอื่นแล้ว ต้องเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่ม
- ❖ การขายปลาหมึก กุ้งมาต้มหรืออบ แล้วนำไปตากแห้ง เป็นการนำสินค้ามาแปรรูปหรือแปรสภาพ เป็นอาหารแล้วการนำมาบรรจุกระสอบขายมิใช่เป็นการรักษาสภาพ ไม่ได้รับยกเว้น ภาษีมูลค่าเพิ่ม

จุดความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax point)

□ หมายถึง จุดกำหนดเวลาที่ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม รวมถึงต้องออกใบกำกับภาษีมอบผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ แบ่งเป็น

๑. การขายสินค้า (มาตรา ๗๘)

๒. การให้บริการ (มาตรา ๗๘/๑)

๓. การนำเข้า (มาตรา ๗๘/๒)

๔. การขายสินค้าหรือให้บริการพิเศษ (๗๘/๓)

จุดความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax point)

บ.ก ซื้อสินค้า บ.ข ขายสินค้า และบริการจ้างทำของ



บ.ก ซื้อแอร์ บ.ข ราคา ๑๐๐,๐๐๐ บาท

บ.ก จ้าง บ.ข ติดตั้งราคา ๑๐,๐๐๐ บาท

รวมยอด ถือเป็น การขายสินค้า

บ.ข ส่งมอบแอร์ ๒๖ กค.

- ออกใบกำกับภาษี ๒๖ กค. (๑๑๐,๐๐๐)

- ยื่นแบบ ภ.พ. ๓๐ ภายใน ๑๕ สค.

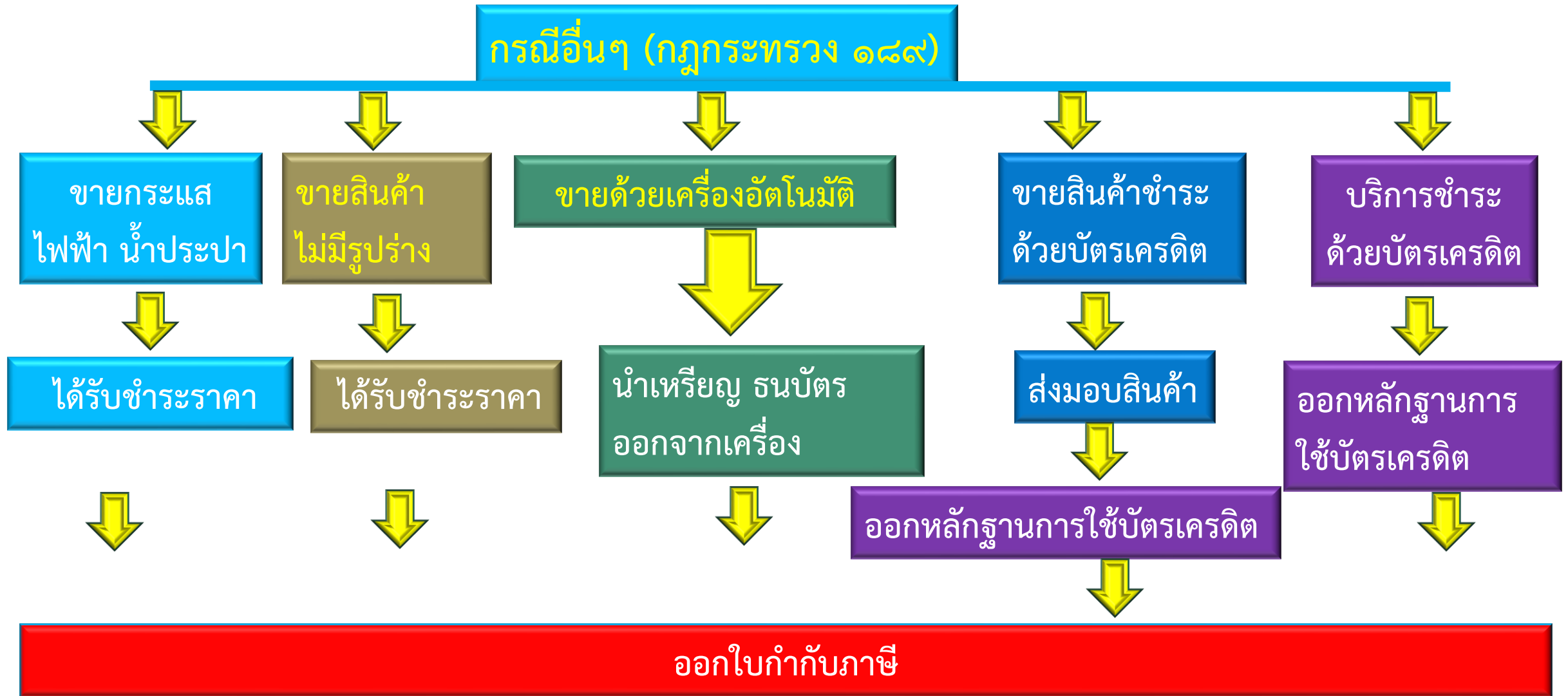
บ.ก ชำระเงิน ๒๖ สค.

- ออกใบเสร็จรับเงิน --> ไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย

จุดความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (Tax point)

- การขายโดยเช่าซื้อ : กำหนดชำระราคาตามงวด หรือ ผ่อนชำระ
เว้นแต่
- ได้รับชำระราคา
 - ได้ออกใบกำกับภาษี

ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม



ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีอื่นๆ (กฎกระทรวง ๑๘๙)



ฐานภาษี

กิจการทั่วไป



มูลค่าทั้งหมดที่ได้รับ/
พึงได้รับจากการขาย/
ให้บริการรวมทั้งภาษี
สรรพสามิต (ถ้ามี)

ส่งออก



ราคา F.O.B. +
ภาษีสรรพสามิต +
ภาษีหรือค่าธรรมเนียม



F.O.B. = ราคาสินค้า ณ ด้านส่งออก
ไม่รวมค่าประกันภัย ค่าขนส่ง

นำเข้า



ราคา C.I.F. + อากรขาเข้า
+ ภาษีสรรพสามิต + ภาษี
และค่าธรรมเนียม



C.I.F. = ราคาสินค้า + ค่าประกันภัย
+ ค่าขนส่งถึงด่านนำเข้า

ฐานภาษี (ต่อ)

กิจการทั่วไป

มูลค่าทั้งหมดที่ได้รับ / ฟึ่งได้รับการขาย / ให้บริการ รวมทั้งภาษีสรรพสามิต (ถ้ามี)

ไม่รวม

ส่วนลดการค้า
ในขณะขาย / บริการ
แสดงในใบกำกับภาษี
***อย่างย่อไม่ต้องแสดง

ค่าชดเชย/ เงินอุดหนุนตามก.ม.

ภาษีขาย

ตามประกาศอธิบดี จ.๔๐

*****ส่วนลดเงินสด / ส่วนลดตามเป้า
หักจากมูลค่าสินค้าไม่ได้

มูลค่าที่ไม่ถือเป็นฐานภาษี

๑. ส่วนลดหรือค่าลดหย่อน ที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ลดให้ในขณะขายสินค้า หรือให้บริการและได้หัก ส่วนลดหรือค่าลดหย่อนดังกล่าวออกจากราคาสินค้าหรือราคาค่าบริการ โดยได้แสดงให้เห็นไว้ชัดเจนว่าได้มีการหักส่วนลดหรือค่าลดหย่อนไว้ในใบกำกับภาษีในแต่ละครั้งที่ออกแล้ว
๒. ค่าชดเชยหรือเงินอุดหนุน
๓. ภาษีขาย
๔. มูลค่าของสินค้าที่แถมพร้อมขายหรือให้บริการ
๕. มูลค่าของสินค้าที่แจกพร้อมขายหรือให้บริการในแต่ละวัน
๖. รายรับที่ผู้ประกอบการในเขตปลอดอากรขายสินค้าให้ผู้ซื้อภายในประเทศ ไม่ว่าผู้ซื้อหรือผู้ขายจะเป็น ผู้ดำเนินการพิธีการศุลกากร
๗. มูลค่าของสินค้าที่แจกให้เป็นรางวัลตามประเพณีทางการค้า เช่น ปฏิทิน สมุดบันทึกประจำวัน (Diary) หรือสินค้าที่มีลักษณะทำนองเดียวกันของขวัญหรือของชำร่วยที่มีชื่อผู้ประกอบการ
๘. มูลค่าของสินค้าที่แจกเนื่องจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย
๙. มูลค่าของอาหารและเครื่องดื่มที่นายจ้างมอบให้
๑๐. มูลค่าของสินค้าที่ผู้ขายนำเข้ามาขายโดยให้ผู้ซื้อเป็นผู้ดำเนินการพิธีการศุลกากร

กรณีบริษัทคิดดอกเบี้ยจากการขายสินค้า ต้องนำมารวมเป็นมูลค่าฐานภาษีหรือไม่

- คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๘๖๐/๒๕๒๓
- ดอกเบี้ยที่คิดกันตั้งแต่ต้นตามข้อตกลงหรือตามสัญญาซึ่งไม่ใช่ดอกเบี้ยผิมนัดชำระหนี้ คือ ดอกเบี้ยที่คิดรวมกับราคาสินค้าและถือเป็นราคาที่ตกลงซื้อขายกัน หรือดอกเบี้ยที่คิดรวมกับค่าบริการและถือเป็นราคาค่าบริการที่ตกลงต้องชำระราคากัน ดอกเบี้ยดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งของราคาซื้อขายหรือส่วนหนึ่งของราคาค่าบริการ ต้องนำมารวมคำนวณเป็นราคาซื้อขายสินค้าหรือราคาค่าบริการเพื่อเป็นมูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา ๗๙
- กรณีดอกเบี้ยที่ไม่คิดกันตั้งแต่ต้นตามข้อตกลงหรือตามสัญญาแต่คิดเมื่อผิมนัดชำระหนี้ คือ ดอกเบี้ยที่ไม่ได้คิดรวมกับราคาสินค้าหรือราคาค่าบริการ แต่เมื่อถึงกำหนดชำระราคาและผิมนัดชำระหนี้จึงต้องเสียดอกเบี้ย ซึ่งถือเป็นค่าเสียหายจากการผิมนัดชำระหนี้ ดอกเบี้ยดังกล่าว ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นราคาซื้อขายสินค้าหรือราคาค่าบริการเพื่อเป็นมูลค่าของฐานภาษี

กรณีสินค้าของบริษัทฯ สูญหาย

- กรณีสินค้าที่ซื้อมาเพื่อขายสูญหาย เนื่องจากถูกโจรกรรม และบริษัทฯ ได้แจ้งความไว้แล้ว หากสินค้าที่สูญหายดังกล่าวไม่มีการประกันหรือสัญญาคุ้มครองใดๆ ย่อมถือเป็นผลเสียหายเนื่องจากการประกอบกิจการ บริษัทฯ มีสิทธินำมูลค่าต้นทุนของสินค้าทั้งจำนวน ไปถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลได้
- กรณีสินค้าสูญหาย เข้าลักษณะเป็นสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา ๘๗(๓) หรือมาตรา ๘๗วรรคสอง ถือเป็นการขายสินค้าตามมาตรา ๗๗/๑(๘)(จ) บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของสินค้าตามราคาตลาดของสินค้าที่สูญหายไปดังกล่าวตามมาตรา ๗๙
- ภาษีซื้ออันเกิดจากสินค้าที่สูญหายเนื่องจากถูกโจรกรรมไปนั้น เข้าลักษณะเป็นภาษีซื้อที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการ หากไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๘๒/๕

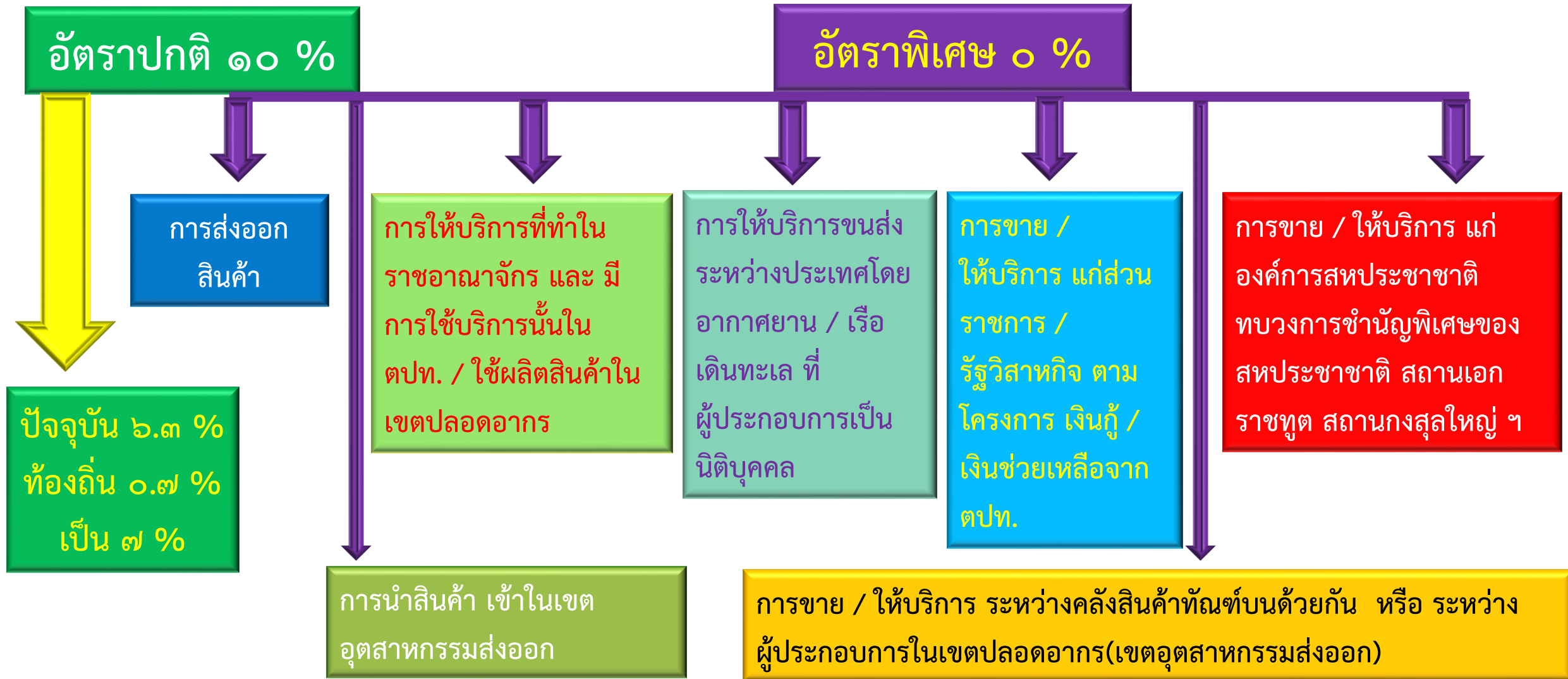
กรณีดอกเบี้ยที่บริษัทฯ ได้รับจากการผิदनัดชำระหนี้

- บริษัทฯ มีรายได้หลักจากการรับโฆษณา ตลอดจนจำหน่ายหนังสือให้แก่สมาชิกและบุคคลทั่วไป บริษัทฯ ได้เรียกเก็บเงินจากลูกค้าเป็นค่ารับโฆษณา แต่ลูกค้าได้ผิदनัดชำระ บริษัทฯ จึงได้จ้างทนายให้เป็นผู้ดำเนินการตามกฎหมาย เมื่อคดีสิ้นสุดศาลสั่งให้ลูกค้าชำระค่าโฆษณาทั้งหมด พร้อมดอกเบี้ยที่ผิदनัดชำระ ต้องนำมาเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะหรือไม่
- ดอกเบี้ยที่บริษัทฯ ได้รับจากการผิदनัดชำระหนี้ ไม่เข้าลักษณะเป็นการขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจ หรือวิชาชีพจึงไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่เข้าลักษณะเป็นรายรับที่ได้จากการประกอบกิจการเยี่ยงธนาคารพาณิชย์จึงไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

กรณีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าฯ/การขายบัญชีลูกหนี้

- ❖ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๔๕๒/๒๕๓๘
- ❖ กรณีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าซึ่งถือเป็นการขายตามมาตรา ๗๗/๑ (๘)(จ) จะนำไปประเมินภาษีเงินได้นิติฯ ตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๔) ไม่ได้
- ❖ บัญชีลูกหนี้การค้าเป็นเพียงสิทธิเรียกร้องให้ชำระหนี้ตามที่ลูกหนี้ค้างชำระหนี้ การโอนขายบัญชีลูกหนี้ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

อัตราภาษี



หลักเกณฑ์การเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

หลัก : ภาษีขาย - ภาษีซื้อ

๑) หากภาษีขาย มากกว่า ภาษีซื้อ = มีภาษีต้องชำระ

๒) หากภาษีซื้อ มากกว่า ภาษีขาย = ไม่มีภาษีชำระ และ

ก. นำไปใช้เป็นเครดิตในเดือนต่อมา

ข. มีสิทธิ์ขอคืนภาษี

ภาษีซื้อต้องห้าม

มาตรา ๘๒/๕ ภาษีซื้อในกรณีดังต่อไปนี้ไม่ให้นำมาหักในการคำนวณภาษีตาม [มาตรา ๘๒/๓](#)

- (๑) กรณีไม่มีใบกำกับภาษีหรือไม่อาจแสดงใบกำกับภาษีได้ว่าการชำระภาษีซื้อ เว้นแต่เป็นกรณีมีเหตุอันสมควรตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด
- (๒) กรณีใบกำกับภาษีมีข้อความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด
- (๓) ภาษีซื้อที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการของผู้ประกอบการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด
- (๔) ภาษีซื้อที่เกิดจากรายจ่ายเพื่อการรับรองหรือเพื่อการอันมีลักษณะทำนองเดียวกันตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด
- (๕) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีซึ่งออกโดยผู้ที่ไม่มียสิทธิออกใบกำกับภาษีตามส่วน ๑๐
- (๖) ภาษีซื้อตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุบัญญัติ

ภาษีซื้อต้องห้าม

❖ ตัวอย่าง

- ❖ กรณีภาษีซื้อที่เกิดจากค่าบริการที่ปรึกษาและค่าบริการตัวแทนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการซื้อหุ้นของบริษัท ก ถือเป็นภาษีซื้ออันเกิดจากรายจ่ายของกิจการที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงเป็นภาษีซื้อต้องห้ามตามมาตรา ๘๒/๕(๖) แห่งประมวลฯ แต่บริษัทฯ มีสิทธินำภาษีซื้อดังกล่าวมาบันทึกเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนในการได้หุ้ดังกล่าวมาได้ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล
- ❖ ภาษีซื้อที่เกิดจากค่าบริการที่ปรึกษาและค่าบริการตัวแทนอื่นๆ ที่มีได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการซื้อหุ้นของบริษัท ก นั้น อาจนำมาคำนวณหักภาษีขายได้ตามมาตรา ๘๓/๓ แต่เนื่องจากบริษัทฯ ประกอบกิจการศูนย์การค้าโดยมีรายได้จากกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หากไม่สามารถแยกได้ชัดเจนว่าภาษีซื้อที่เกิดจากค่าบริการที่ปรึกษาดังกล่าว เป็นภาษีซื้อของกิจการประเภทใด บริษัทฯ จะต้องเฉลี่ยภาษีซื้อ ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๙)

ภาษีซื้อต้องห้าม

ตามมาตรา ๘๒/๕ (๖) ดังนี้

๑. ภาษีซื้อสำหรับค่ารับรอง
๒. ภาษีซื้อสำหรับรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน รวมทั้งภาษีซื้อสำหรับสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์ดังกล่าว
๓. ภาษีซื้อสำหรับรถยนต์ที่ไม่ใช่รถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน ซึ่งทำการดัดแปลงให้เป็นรถยนต์ที่ไม่ใช่รถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน
๔. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีอย่างย่อ
๕. ภาษีซื้อสำหรับทรัพย์สินหรือรายจ่ายที่ใช้ในกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษี VAT

ภาษีซื้อต้องห้าม

๖. ภาษีซื้อจากการเฉลี่ยในส่วนที่เป็นของกิจการที่ไม่ต้องเสีย VAT
๗. ภาษีซื้อสำหรับสินค้าหรือบริการที่ต้องใช้ในกิจการทั้งที่ต้องเสีย VAT และไม่ต้องเสีย VAT ซึ่งรายได้ในส่วนที่ไม่ต้องเสีย VAT ไม่น้อยกว่า ๙๐% และผู้ประกอบการจดทะเบียนเลือกใช้สิทธิไม่เฉลี่ยภาษีซื้อ
๘. ภาษีซื้อสำหรับการก่อสร้างอาคารหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ใช้ในกิจการที่ต้องเสีย VAT และต่อมาไม่เกิน ๓ ปีนับแต่เดือนที่สร้างเสร็จสมบูรณ์ได้ขายหรือให้เช่าหรือนำไปใช้ในกิจการที่ต้องเสีย VAT
๙. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปที่รายการ “ใบกำกับภาษี” ไม่ได้ตีพิมพ์หรือจัดทำด้วยระบบคอมพิวเตอร์ กรณีจัดทำใบกำกับภาษีด้วยระบบคอมพิวเตอร์ทั้งฉบับ

ภาษีซื้อต้องห้าม

๑๐. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปที่รายการ “ชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ของผู้ออกใบกำกับภาษี” ไม่ได้ตีพิมพ์หรือจัดทำด้วยระบบคอมพิวเตอร์ กรณีจัดทำใบกำกับภาษี ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ทั้งฉบับ
๑๑. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปที่ใบกำกับภาษีไม่ใช่เอกสารฉบับแรก และรายการ “เอกสารออกเป็นชุด” ไม่ได้ตีพิมพ์หรือจัดทำด้วยระบบคอมพิวเตอร์ กรณีจัดทำใบกำกับภาษี ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ทั้งฉบับ
๑๒. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปของสำนักใหญ่ที่สาขานำไปออกโดยไม่มีรายการ “สาขาที่ ออกใบกำกับภาษีคือ ...”
๑๓. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปสำหรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับรถยนต์ที่ออกโดยผู้ประกอบการ กิจการสถานบริการน้ำมัน โดยไม่มีรายการ “เลขทะเบียนรถยนต์”

ภาษีซื้อต้องห้าม

๑๔. ภาษีซื้อตามสำเนาใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป เว้นแต่ใบกำกับภาษีที่ไม่ใช่เอกสารฉบับแรกซึ่งมีรายการ “เอกสารออกเป็นชุด”
๑๕. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูปที่รายการในใบกำกับภาษีได้ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลง เว้นแต่รายการดังต่อไปนี้

(๑) การแก้ไขที่อยู่ของผู้ออกใบกำกับภาษี เนื่องจากทางราชการได้ประกาศเปลี่ยนแปลง เลขที่ ชื่อถนน หมู่บ้าน ตำบลหรือแขวง อำเภอหรือเขต หรือจังหวัด โดยลงลายมือชื่อกำกับ การแก้ไข หรือประทับด้วยตราภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ทางราชการประกาศเปลี่ยนแปลง

(๒) การแก้ไขเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ออกใบกำกับภาษี โดยลงลายมือชื่อ กำกับ การแก้ไข หรือประทับด้วยตราภายใน ๖ เดือน นับแต่วันที่กรมสรรพากรได้แจ้ง การเปลี่ยนแปลงรายการดังกล่าวให้ใหม่

หลักเกณฑ์การเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา ๘๒/๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๒/๗ มาตรา ๘๒/๘ และมาตรา ๘๒/๑๖ ให้ผู้ประกอบการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยคำนวณจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อในแต่ละเดือนภาษี

หากภาษีขายมากกว่าภาษีซื้อ ให้ผู้ประกอบการชำระภาษีเท่ากับส่วนต่างนั้น

หากภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย ให้เป็นเครดิตภาษีและให้ผู้ประกอบการนั้นมีสิทธิได้รับคืนภาษี หรือนำไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มได้ตามส่วน ๘

ภาษีซื้อที่มีได้นำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีตามวรรคหนึ่งเพราะมีเหตุจำเป็น ตามที่อธิบดีกำหนด ให้มีสิทธินำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษี หลังจากนั้นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสามปีนับจากวันที่ได้มีการออกใบกำกับภาษี

มาตรา ๘๓/๔ ภายใต้บังคับส่วน ๑๓ และส่วน ๑๔ ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องครบถ้วน ไม่ว่าจะการคลาดเคลื่อนนั้นจะเป็นเหตุให้จำนวนภาษีในเดือนภาษีเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่งพร้อมกับชำระภาษีถ้ามี ให้ถูกต้องครบถ้วน โดยยื่น ณ สถานที่ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ก่อน

หลักเกณฑ์การเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มาตรา ๘๔ เครดิตภาษีที่เหลืออยู่ในแต่ละเดือนภาษี จากการคำนวณภาษีตามมาตรา ๘๒/๓ ให้ ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธินำไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา หรือมีสิทธิขอคืนพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษี ของเดือนภาษีนั้นตามมาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๘๓/๑ เว้นแต่ในกรณีที่มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติมเพราะการยื่นแบบแสดงรายการภาษีไม่ถูกต้อง ครบถ้วนตามมาตรา ๘๓/๔ ก็ให้มีสิทธิขอคืนพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติมนั้น

หลักเกณฑ์การเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

- คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๖๓๑/๒๕๔๑
- แม้แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ. ๓๐ จะไม่ได้แจ้งไว้ในแบบแสดงรายการที่ยื่นว่าเป็นการยื่นเพิ่มเติมก็ตาม แต่เมื่อปรากฏว่าเป็นการยื่นแบบแสดงรายการ ภ.พ. ๓๐ ฉบับที่สอง **จึงถือว่าการยื่นแบบแสดงรายการ ภ.พ. ๓๐ ของโจทก์ดังกล่าวเป็นการยื่นแบบแสดงรายการเพิ่มเติมตามมาตรา ๘๓/๔ แห่ง ป. รัษฎากร** ซึ่งการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติมนี้ มาตรา ๘๔ มิให้นำเครดิตภาษีที่เหลืออยู่ในแต่ละเดือนภาษีมาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม เพียงแต่ให้สิทธิในการขอคืนภาษีได้เท่านั้น โจทก์จะต้องนำภาษีมาชำระพร้อมยื่นแบบแสดงรายการเพิ่มเติมตามมาตรา ๘๓/๔ แม้โจทก์มีภาษีที่ชำระเกินยกมาจากเดือนมิถุนายน ๒๕๔๐ จำนวน ๕๐,๕๖๑.๙๑ บาท แต่โจทก์ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนพิกาทจำนวน ๕,๐๕๐.๗๒ บาท โจทก์จะนำเครดิตภาษีที่เหลืออยู่ไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มกรณีที่มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติม เพราะยื่นแบบแสดงรายการภาษีไม่ถูกต้องตามมาตรา ๘๓/๔ ไม่ได้

การออกใบแทนใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้

- สาเหตุการออกใบแทน ใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดใส่สาระสำคัญ
- ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นออกใบแทนใบกำกับภาษี ใบแทนใบเพิ่มหนี้ หรือใบแทนใบลดหนี้ ให้กับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการนั้น โดยดำเนินการดังนี้
- ถ่ายสำเนาใบกำกับภาษี สำเนาใบเพิ่มหนี้ หรือสำเนาใบลดหนี้ และให้บันทึกรายการดังนี้ลงในภาพถ่ายหรือด้านหลังของภาพถ่ายดังกล่าว

(๑) ใบแทนออกให้ครั้งที่ (๒) วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน

(๓) คำอธิบายย่อ ๆ ถึงสาเหตุที่ออกใบแทน (๔) ลงลายมือชื่อของผู้ออกใบแทน

- ***บันทึกรายการตาม (๑) - (๔) ไว้ด้านหลังสำเนาใบกำกับภาษี สำเนาใบเพิ่มหนี้ หรือสำเนาใบลดหนี้ด้วย และ บันทึกรายการการออกใบแทน ในรายงานภาษีขายในเดือนที่มีการออกใบแทน โดยระบุชื่อผู้ซื้อ เลขที่/เล่มที่ วันที่ของใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ ที่ได้มีการออกใบแทน

ใบเพิ่มหนี้ (Debit Note)

❑ ใบเพิ่มหนี้ หมายถึง ใบกำกับภาษีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ออกให้เพื่อเรียกเก็บมูลค่าสินค้าหรือราคาค่าบริการรวมทั้งภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มเติมในภายหลัง ในกรณีที่มูลค่าของสินค้าหรือการบริการได้เพิ่มขึ้นตามเหตุที่กฎหมายกำหนดไว้

❖ ลักษณะของใบเพิ่มหนี้

๑. เป็นใบกำกับภาษีชนิดหนึ่ง
๒. ออกภายหลังที่ได้มีการขายสินค้าหรือให้บริการไปแล้ว
๓. ออกให้เนื่องจากมูลค่าของสินค้าหรือการบริการได้เพิ่มขึ้น
๔. ออกในเดือนที่เหตุการณ์เกิดขึ้น
๕. ถือภาษีตามใบเพิ่มหนี้เป็นภาษีขายของผู้ออกใบเพิ่มหนี้ในเดือนที่ออก
๖. ถือเป็นภาษีซื้อของผู้รับในเดือนที่ได้รับ

❖ สาเหตุการออกใบเพิ่มหนี้

กรณีการขายสินค้า

- ส่งมอบเกินจำนวน
- คำนวณราคาต่ำไป

กรณีการให้บริการ

- ให้บริการมากกว่า
- คำนวณราคาต่ำไป

ใบลดหนี้ (Credit Note)

❑ ใบลดหนี้ หมายถึง ใบกำกับภาษีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ออกให้เพื่อคืนเงินค่าสินค้า หรือค่าบริการพร้อมทั้งภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อผู้ซื้อสินค้า หรือผู้รับบริการ ได้ร้องขอให้ออก ในกรณีที่มูลค่าของสินค้าหรือค่าบริการลดลงตามเหตุที่กฎหมายกำหนดไว้

❖ ลักษณะของใบลดหนี้

๑. เป็นใบกำกับภาษีชนิดหนึ่ง

๒. ออกภายหลังที่ได้มีการขายสินค้าหรือให้บริการไปแล้ว

๓. ออกให้เนื่องจากมูลค่าของสินค้าหรือบริการได้ลดลง

๔. ออกในเดือนที่เหตุการณ์เกิดขึ้น

๕. ผู้ออกใบลดหนี้มีสิทธิ์นำภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบลดหนี้ไปหักออกจากภาษีขายในเดือนที่ออก (นำส่งภาษีขายเกินไป)

๖. ผู้รับมีสิทธิ์นำภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบลดหนี้ไปหักออกจากภาษีซื้อในเดือนที่ได้รับ (ใช้ภาษีซื้อเกินไป)

กรณีการขายสินค้า

- สินค้าชำรุด
- คำนวณราคาสูงไป
- คืนสินค้า

กรณีการให้บริการ

- บริการผิดเงื่อนไข
- คำนวณราคาสูงไป
- บอกละเลินเล่อ

❖ กำหนดเหตุอื่นตามมาตรา ๘๒/๑๐(๑)(๒)(๓)และ(๔)

๑. เหตุเนื่องจากผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหนี้ที่ต้องจ่ายเงินสดหรือเงินอื่นในลักษณะทำนองเดียวกันให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการตามข้อผูกพันในกฎหมาย
๒. เหตุเนื่องจากผู้ประกอบการจดทะเบียนได้มีการคืนเงินจ่ายล่วงหน้า เงินประกัน เงินมัดจำ เงินจอง หรือเงินอื่นที่เรียกเก็บในลักษณะทำนองเดียวกันให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการตามข้อตกลงทางการค้า
๓. เหตุเนื่องจากมีการคืนสินค้าหรือแลกเปลี่ยนสินค้าตามข้อตกลงทางการค้าระหว่างผู้ประกอบการจดทะเบียนด้วยกัน
๔. เหตุเนื่องจากมีการคืนสินค้าหรือแลกเปลี่ยนสินค้าตามข้อตกลงทางการค้าระหว่างผู้ประกอบการจดทะเบียนและผู้ซื้อสินค้า ทั้งนี้ เฉพาะที่กระทำภายในเวลาอันสมควร
๕. เหตุเนื่องจากการให้บริการบกพร่อง หรือให้บริการผิดข้อกำหนดที่ตกลงกัน
๖. เหตุเนื่องจากไม่มีการให้บริการตามสัญญา

การยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิมและจัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่

- ❑ ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งจัดทำใบกำกับภาษีโดยมีรายการในส่วนที่เป็นสาระสำคัญไม่ถูกต้องครบถ้วน เมื่อได้รับการร้องขอให้ยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิมและจัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ที่ต้อง ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้
 - เรียกคืนใบกำกับภาษีฉบับเดิมและนำมาประทับตราว่า“ยกเลิก” หรือขีดฆ่า แล้วเก็บรวมไว้กับสำเนาใบกำกับภาษีฉบับเดิม
 - จัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ซึ่งเป็นเลขที่ใหม่ แต่จะต้องลง วัน เดือน ปี ให้ตรงกับ วัน เดือน ปี ตามใบกำกับภาษีฉบับเดิม และ
 - หมายเหตุไว้ในใบกำกับภาษีฉบับใหม่ว่า “เป็นการยกเลิกและออกใบกำกับภาษีฉบับใหม่แทนฉบับเดิมเลขที่ ... เล่มที่ ...” และหมายเหตุการยกเลิกใบกำกับภาษีไว้ในรายงานภาษีขายของเดือนภาษีที่จัดทำใบกำกับภาษีฉบับใหม่ด้วย
- *****ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ร้องขอให้ยกเลิกใบกำกับภาษีฉบับเดิมและจัดทำฉบับใหม่ที่ต้อง จะต้องถ่ายเอกสารใบกำกับภาษีฉบับเดิมที่ขอยกเลิกติดเรื่องไว้ด้วย

การบริจาคกับปัญหาภาษีมูลค่าเพิ่ม

□ แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม

❖ **บริจาคได้รับยกเว้น VAT** ได้แก่ สถานพยาบาลและสถานศึกษา ของทางราชการองค์การหรือแก่สถานสาธารณกุศล

❖ **บริจาคเสีย VAT**

❖ **บริจาคไม่เป็นมูลค่าฐาน VAT** บริจาคให้แก่ ส่วนราชการตามโครงการของทางราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย หรือภัยธรรมชาติในลักษณะทำนองเดียวกัน (ประกาศ VAT ฉ.๔๐ ข้อ ๑๙)

❖ มูลค่าของทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบกิจการซึ่งผู้ประกอบการ จัดทะเบียนบริจาคให้แก่ ส่วนราชการตามโครงการของทางราชการ เพื่อให้แก่สถานศึกษาของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน(ประกาศ VAT ฉ.๔๐ ข้อ ๒๐)

ประเด็นปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี

- ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต้องจัดทำใบกำกับภาษีทุกครั้งที่มีความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น



เว้นแต่มีการขาย/บริการให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการราย
หนึ่งรายใดเป็นจำนวนหลายครั้งในหนึ่งวันทำการ

ประเด็นปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี

- มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น โดยไม่จำเป็นต้องจัดทำใบกำกับภาษี



ประกอบกิจการขายสีทาอาคาร
และกิจการขายบ้านพร้อมที่ดิน

ประเด็นปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี

- มีสินค้าคงเหลือและหรือทรัพย์สินที่มีไว้ในการประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือทั้งกรณีที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ วันที่รับแจ้งการเพิกถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม



- ถือเป็นการขายสินค้าตามมาตรา ๗๗/๑(๘)(ข)
- ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้รับแจ้งการเพิกถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๗๘/๓

ประเด็นปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี

ข้อ ๑๔ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าหรือให้บริการ ซึ่งมีการให้ส่วนลดหรือค่าลดหย่อน ต้องจัดทำใบกำกับภาษี ดังนี้

(๑) กรณีให้ส่วนลดหรือค่าลดหย่อนในขณะขายสินค้าหรือให้บริการ ผู้ประกอบการจดทะเบียน **ต้อง** จัดทำใบกำกับภาษีโดยระบุส่วนลดหรือค่าลดหย่อนไว้ให้เห็นชัดเจนในใบกำกับภาษี และคำนวณ ภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของสินค้าหรือของบริการหลังจากหักส่วนลดหรือค่าลดหย่อนแล้ว

ตัวอย่าง

(ก) บริษัท ก.จำกัด ขายรถยนต์กระบะมูลค่า ๓๕๐,๐๐๐ บาท ได้ให้ส่วนลดแก่ผู้ที่ซื้อระหว่างวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๒ ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท บริษัทฯ ต้องจัดทำใบกำกับภาษีโดย แสดงมูลค่ารถยนต์กระบะ ๓๕๐,๐๐๐ บาท **หักด้วยส่วนลด ๕,๐๐๐ บาท** คงเหลือมูลค่ารถยนต์กระบะ ๓๔๕,๐๐๐ บาท

ประเด็นปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี

ข้อ ๑๔ (ต่อ)

(ข) ห้างสรรพสินค้าขายสินค้าโดยมีเงื่อนไขว่า ถ้าซื้อสินค้ามูลค่า ๑๐๐ บาท ผู้ซื้อจะได้รับ แสตมป์ ๑ ดวง ถ้าสะสมแสตมป์ภายในเวลาที่กำหนด ผู้ซื้อจะมีสิทธินำแสตมป์มารับของรางวัลจากห้างฯ ตามประเภทที่กำหนด เช่น แสตมป์ ๒๐ ดวง มีสิทธิได้รับแชมเปญมูลค่า ๔๐๐ บาท ห้างฯต้องจัดทำ ใบกำกับภาษีโดยคำนวณจากมูลค่า ๔๐๐ บาท

หากการให้ส่วนลดตามเป้าหมายมีเงื่อนไขว่า จะแจกสินค้าเป็นรางวัลให้แก่ผู้ซื้อสินค้า เฉพาะกรณีซื้อสินค้า ในแต่ละวัน

➤ ห้างฯ ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่าของสินค้าที่แจกเป็นรางวัล ตัวอย่าง ถ้าซื้อสินค้ามูลค่า ๒,๐๐๐ บาท ในแต่ละวัน ผู้ซื้อจะมีสิทธิได้รับตะกร้า ๑ ใบ ห้างฯไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มจากมูลค่า ของตะกร้า

ประเด็นปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี

ข้อ ๑๕ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่ง จะต้องจัดทำใบกำกับภาษีเป็นรายสถานประกอบการ

- กรณีมีการดำเนินงาน ณ สถานที่อื่นซึ่งไม่เข้าลักษณะเป็นสถานประกอบการ ตามมาตรา ๗๗/๑(๒๐) ให้จัดทำใบกำกับภาษีระบุที่อยู่ของสถานประกอบการซึ่งเป็นสำนักงานใหญ่หรือสถานประกอบการแห่งอื่นที่ดำเนินงาน ไม่ใช่ที่อยู่ตามสถานที่ซึ่งไม่เข้าลักษณะเป็นสถานประกอบการ
- กรณีได้รับใบกำกับภาษีระบุชื่อของผู้ประกอบการจดทะเบียนถูกต้อง แต่ระบุที่อยู่ตามสถานที่ซึ่งไม่เข้าลักษณะเป็นสถานประกอบการ ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธินำไปถือเป็นภาษีชื่อของสำนักงานใหญ่ หรือเป็นภาษีชื่อของสถานประกอบการแห่งอื่นซึ่งจ่ายค่าสินค้าหรือค่าบริการ

ประเด็นปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี

ข้อ ๑๘ กรณีสถานประกอบการที่ไม่ใช่สำนักงานใหญ่ได้นำใบกำกับภาษีระบุที่อยู่ของสำนักงานใหญ่ไปส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการทุกครั้งที่มีความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น

➤ **สถานประกอบการที่ไม่ใช่สำนักงานใหญ่ต้องระบุข้อความว่า สาขาที่ออกใบกำกับภาษีคือ ...**ไว้ในใบกำกับภาษีด้วย โดยข้อความดังกล่าวจะตีพิมพ์ ประทับด้วยตรายาง เขียนด้วยหมึก พิมพ์ดีด จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ หรือทำให้ปรากฏขึ้นด้วยวิธีการอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกันก็ได้

ตัวอย่าง

(๑) ระบุว่า สาขาที่ออกใบกำกับภาษี คือ สาขาลาดพร้าว”หรือ สาขาที่ออกใบกำกับภาษี คือ สาขาที่ ๑”หรือ “สาขาที่ออกใบกำกับภาษี คือ สาขาถนนพระราม ๔”หรือ

(๒) ระบุว่า สาขาลาดพร้าว”หรือ สาขาที่ ๑”หรือ สาขาถนนพระราม ๔”

ประเด็นปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี

ข้อ ๑๙ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าหรือให้บริการ และจัดทำใบกำกับภาษีด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ณ สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ แต่สถานประกอบการแห่งอื่นเป็นผู้สั่งพิมพ์ใบกำกับภาษี และส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ถือว่าสำนักงานใหญ่เป็นผู้จัดทำใบกำกับภาษี

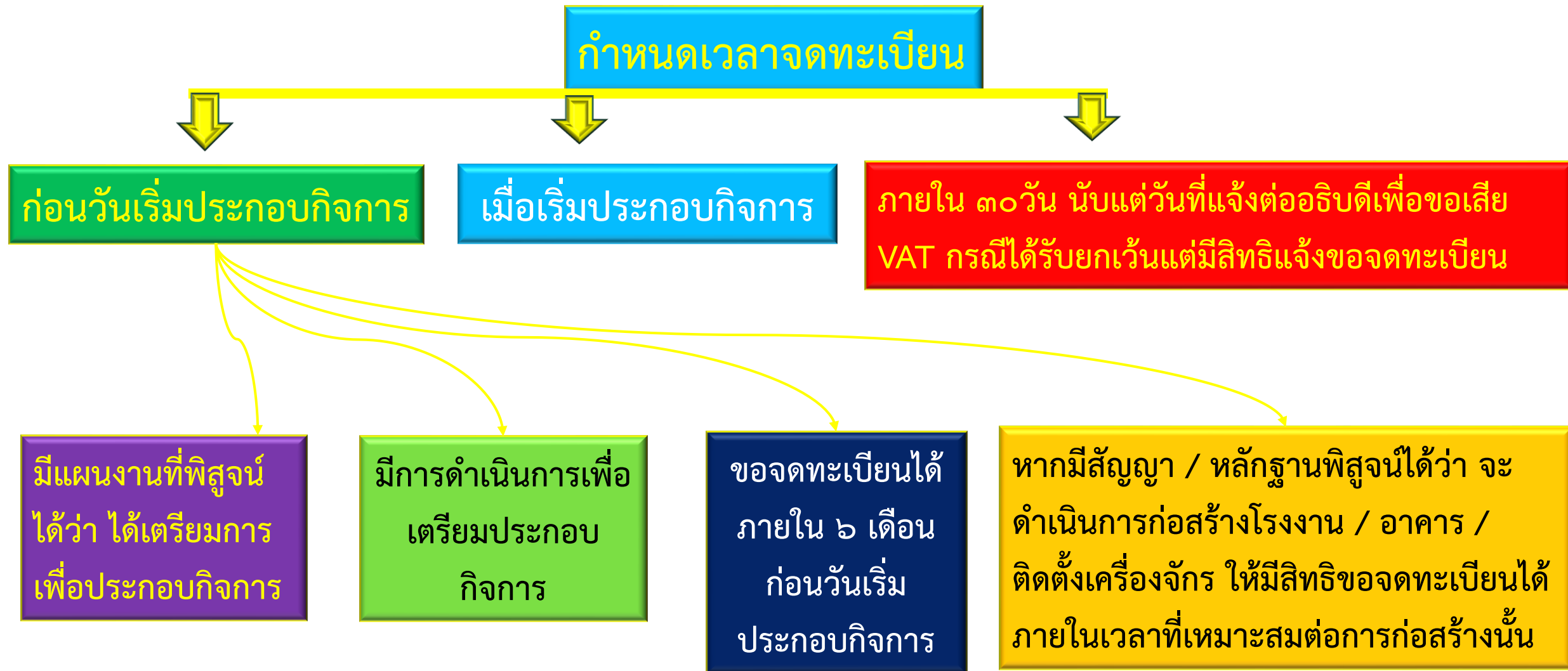
➤ ไม่ต้องระบุข้อความว่า สาขาที่ออกใบกำกับภาษีคือ ...ไว้ในใบกำกับภาษี

ประเด็นปัญหาการจัดทำใบกำกับภาษี

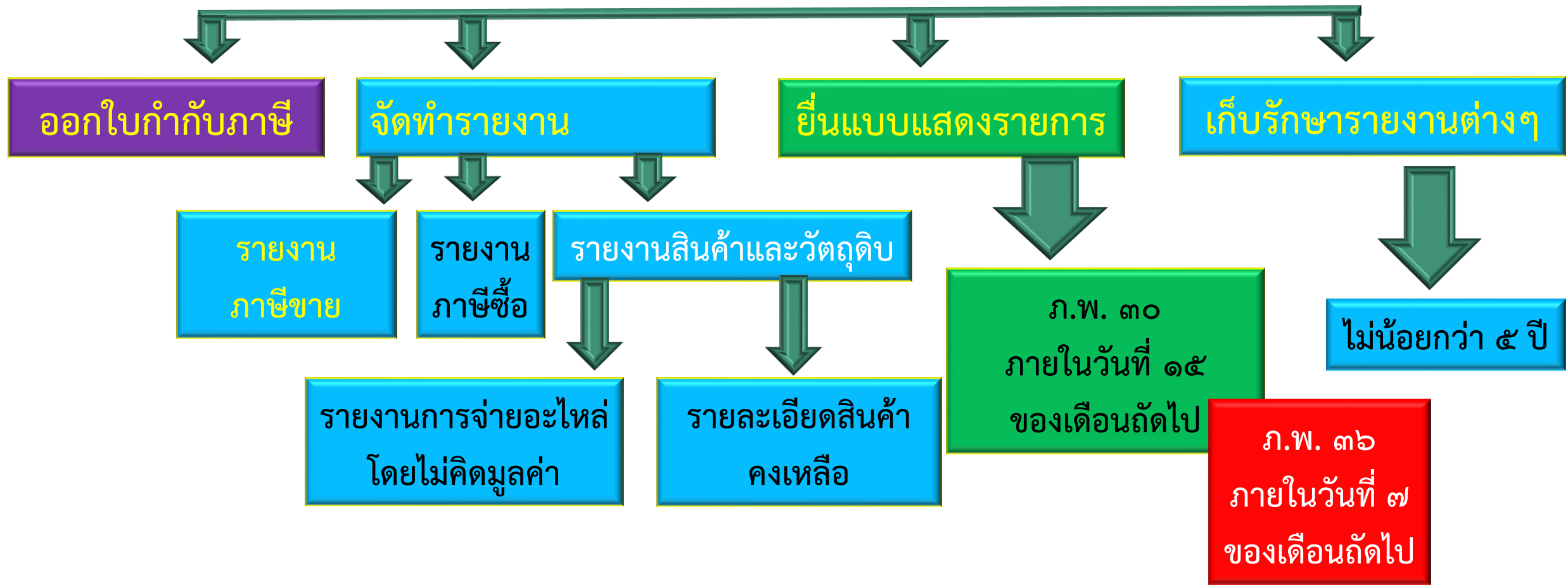
ข้อ ๒๐ กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นผู้นำเข้า ได้ยื่นกระทำพิธีการนำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าพนักงานศุลกากร ทั้งนี้ ตามมาตรา ๘๓/๘

- ใบเสร็จรับเงินของกรมศุลกากร ถือเป็นใบกำกับภาษีถ้ารายการในใบเสร็จรับเงินดังกล่าวผิดพลาดคลาดเคลื่อน และกรมศุลกากรได้แก้ไขให้ถูกต้องแล้ว ผู้ประกอบการจดทะเบียนยังคงมีสิทธินำไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้
- กรณีใบเสร็จรับเงินของกรมศุลกากรระบุชื่อของผู้ประกอบการฯ และชื่อของผู้ประกอบการรับขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศด้วย ถ้ามีหลักฐานแสดงว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ว่าจ้างผู้ประกอบการรับขนส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศให้จัดส่งสินค้าไปต่างประเทศ ก็มีสิทธินำใบเสร็จรับเงินไปถือเป็นภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม

การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม



หน้าที่ของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม



เบี้ยปรับ/เงินเพิ่ม

➤ มาตรา ๘๙ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี หรือบุคคลตามมาตรา ๘๖/๑๓ เสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ประกอบกิจการโดยมิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๘๕ หรือมาตรา ๘๕/๑ หรือประกอบกิจการเมื่อถูกสั่งเพิกถอนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕/๑๗ แล้ว ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษีที่ต้องเสียในเดือนภาษี ตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว หรือเป็นเงินหนึ่งพันบาทต่อเดือนภาษีแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า
- (๒) มิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลา ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งในเดือนภาษี
- (๓) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด อันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งในเดือนภาษีคลาดเคลื่อนไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียคลาดเคลื่อนหรือที่นำส่งคลาดเคลื่อน
- (๔) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด อันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีขายหรือจำนวนภาษีซื้อในเดือนภาษีที่แสดงไว้คลาดเคลื่อนไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของจำนวนภาษีขายที่แสดงไว้ขาดไป หรือจำนวนภาษีซื้อที่แสดงไว้เกินไป
- (๕) มิได้จัดทำใบกำกับภาษี และส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อสินค้า หรือผู้รับบริการตามที่กำหนดในสวน ๑๐ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษี
- (๖) ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้โดยไม่มีสิทธิที่จะออกตามกฎหมายตามมาตรา ๘๖/๑๓ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้

เบี้ยปรับ/เงินเพิ่ม

- ต่อ
- (๗) นำใบกำกับภาษีปลอม ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนมาใช้ในการคำนวณภาษี ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษีนั้น
ในกรณีใบกำกับภาษีที่ผู้ได้รับประโยชน์ไม่สามารถนำพิสูจน์ได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ออกใบกำกับภาษี ให้ถือว่าเป็นใบกำกับภาษีปลอม
- (๘) มิได้เก็บสำเนาใบกำกับภาษีในกรณีภาษีขายไว้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้เสียเบี้ยปรับอีกร้อยละสองของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษี
- (๙) มิได้เก็บใบกำกับภาษีในกรณีภาษีซื้อที่ใช้เครดิตภาษีในการคำนวณภาษีไว้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้เสียเบี้ยปรับอีกอัตราร้อยละสองของจำนวนภาษีที่นำเครดิตนั้น
- (๑๐) มิได้ทำรายงานตามที่กฎหมายกำหนด หรือรายงานอื่นตามที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๘๗/๑ หรือมีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี ซึ่งคำนวณจากฐานภาษีที่มีได้ทำรายงาน หรือมิได้ลงรายการในรายงานให้ถูกต้อง
- มาตรา ๘๙/๑ บุคคลใดไม่ชำระภาษีหรือนำส่งภาษีให้ครบถ้วนภายในกำหนดเวลาตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระหรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับ
ในกรณีที่อธิบดีอนุมัติให้ขยายเวลาเสียภาษีตามที่กำหนดในมาตรา ๓ วรรคสอง และได้มีการชำระภาษีหรือนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ นั้น เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละ ๐.๗๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน

คำปรับ/โทษทางอาญา

มาตรา ๙๐/๔ บุคคลดังต่อไปนี้ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท

(๑) ผู้ประกอบการจดทะเบียนโดยเจตนาหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่ม ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ โดยไม่มีสิทธิที่จะออกเอกสารดังกล่าวตามมาตรา ๘๖ วรรคสอง หรือ มาตรา ๘๖/๑

(๒) ตัวแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักร โดยเจตนาหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่ม ออกใบกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิตามมาตรา ๘๖/๒ วรรคหนึ่ง

(๓) ผู้ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้โดยไม่มีสิทธิจะออก เอกสารดังกล่าวตามมาตรา ๘๖/๑๓

(๔) ผู้ประกอบการจดทะเบียนโดยเจตนาหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ลงรายการ หรือลงรายการเป็นเท็จในรายงานตามมาตรา ๘๗ หรือตามที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๘๗/๑

(๕) ผู้ประกอบการจดทะเบียนโดยเจตนาหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ หรือใบแทนเอกสารดังกล่าว

“(๖) ผู้ประกอบการจดทะเบียนโดยเจตนาหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม กระทำการใด ๆ โดยความเท็จ โดยฉ้อโกงหรืออุบาย หรือโดยวิธีการอื่นใด ทำนองเดียวกัน”

(๗) ผู้ประกอบการโดยเจตนา นำใบกำกับภาษีปลอม หรือใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไปใช้ในการเครดิตภาษี

ความรับผิดของกรรมการหรือผู้จัดการ

- ❖ มาตรา ๙๐/๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย
- ❖ ฎีกาที่ ๖๘๓๗/๒๕๔๔
จำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๒ กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนได้นำใบกำกับภาษีปลอมมาใช้เป็นหลักฐานในการเครดิตภาษีจำเลยที่ ๑ จึงต้องมีความผิดตามฟ้อง ส่วนจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทน และเป็นผู้ใช้ใบกำกับภาษีปลอมในนามของจำเลยที่ ๑ จึงเป็นตัวการร่วมกระทำผิดอันจะต้องรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ อยู่แล้ว กรณีไม่จำต้องอาศัยความในมาตรา ๙๐/๕ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งเป็นบทสันนิษฐานให้กรรมการหรือผู้แทนนิติบุคคลต้องรับโทษฐานนั้นด้วย



ขอให้คุณทำประโยชน์